

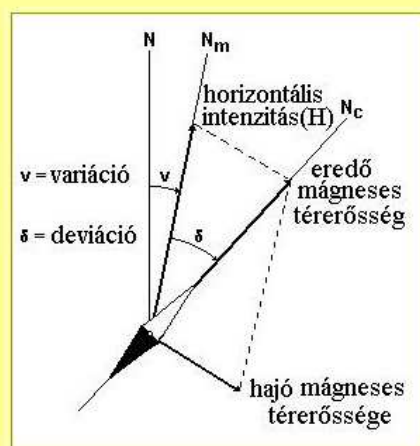
TARTALOMJEGYZÉK

PARTI NAVIGÁCIÓ

1.19	A tájoló
1.19.1	A tájoló funkciója
1.19.2	A tájoló szerkezete
1.19.3	A mágneses tájoló fajtái
1.19.4	A kormánytájoló
1.19.5	Útirány ábrázolása a tájolon
1.20	A Föld mágnesség
1.20.1	A Föld mágnesség származtatása
1.20.2	A Föld mágnesség struktúrája
1.20.3	Mágneses elhajlás
1.20.4	A földmágnesség elemei
1.20.5	A pólusok helyzete

1.21.3.

Az alábbi ábra bemutatja a tájolóra a horizont síkjában ható mágneses erőket. A földmágnesség horizontális összetevőjének, a horizontális intenzitásnak (H) az iránya a mágneses északot (N_m) jelöli ki, amely a variáció (v) értékével tér el a valódi északról (N). A hajótestben indukált mágneses télerősség és a földmágnesség együttesen hat a tájolóra és az eredőjük a tájoló északi irányt (N_c) jelöli ki. A mágnesestű, azaz hajótájoló rózsájának 0 fokos osztása, ebbe az északi irányba mutat.

A tájoló észak és a mágneses észak eltérése a deviáció (δ), amely fentiek szerint a hajómágnesség hatására jön létre. A deviáció pozitív (+, E), ha a tájoló észak a mágneses északról keletre tér el, és negatív (-, W), ha nyugatra. Mivel a hajó mágneses tere a hajó útirányváltoztatása, dülöngélése, illetve a szélesség megváltozása következtében változik, vele együtt változik a deviáció is. Ezek közül elsősorban a deviációnak az útirányváltozás következtében való